

Andreas Meyer, Zastępca przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Sachsenhausen

Drodzy ocalali z obozu koncentracyjnego Sachsenhausen
drogie przyjaciółki, drodzy przyjaciele,
szanowni Państwo,

w tym roku nic nie jest tak jak było, w tym roku nic nie jest tak jak być powinno...
Właśnie w tych dniach, tutaj w tym miejscu, chciała spotkać się wraz ze swoimi
bliskimi i z nami duża liczba ocalałych z obozu koncentracyjnego Sachsenhausen,
aby wspólnie złożyć hołd pamięci i wspominać.

Niestety nie jest to możliwe z powodu panującej obecnie globalnej pandemii. Bardzo
ubolewamy z tego powodu i mamy nadzieję, że nasze przyjaciółki i nasi przyjaciele w
swoich miejscach zamieszkania w wielu krajach naszego globu są zdrowi i są z nami
zjednoczeni w tych godzinach, jeśli nie fizycznie, to przynajmniej duchowo i przez
Internet.

Prawie dokładnie 75 lat temu, 22 kwietnia 1945 r., obóz koncentracyjny
Sachsenhausen został wyzwolony przez oddziały Armii Czerwonej oraz Wojska
Polskiego. Żołnierze zastali w nim jeszcze około 3000 chorych i wycieńczonych
więźniów. Tysiące innych popędzono w dniach 20 i 21 kwietnia 1945 roku w marszu
śmierci na północ. Dziś upamiętniamy ludzi, którzy tutaj w obozie Sachsenhausen, w
jego ponad 60 podobozach i podczas marszu śmierci były więzione, torturowane,
maltretowane i mordowane z powodu swojego politycznego światopoglądu,
przynależności religijnej, pochodzenia, poglądów na życie, orientacji seksualnej lub
pochodzenia.

Po przekroczeniu bramy obozu ludzie stawali się numerami. SS chciało pozbawić ich
w ten sposób ludzkiej godności. Godność człowieka jest i pozostaje nienaruszalna –
również dlatego ważne jest dzisiaj, aby zwrócić niezliczonym ludziom część ich
tożsamości, aby te tak liczne numery znów stały się nazwiskami, istotami ludzkimi.
Musimy – niezależnie od takich dni pamięci – wspólnie zadbać o to, żeby miejsca
pamięci, które znajdują się w takich autentycznych miejscach jak Sachsenhausen,
zostały zachowane również w przyszłości. Są to europejskie miejsca pamięci. Są to
europejskie cmentarze.

Sachsenhausen jest nie tylko miejscem żałoby, pamięci i przestrogi – Sachsenhausen stał się w międzyczasie ważnym i aktywnym muzeum oraz miejscem nauki i edukacji, miejscem kształtowania serc. Miejsca takie jak Sachsenhausen są ważne dla naszego społeczeństwa, żebyśmy nigdy nie zapomnieli dokąd może prowadzić pogarda do człowieka, antysemityzm, antycyganizm i homofobia. Miejsce to powinno nam zawsze o tym przypominać – Nigdy więcej!